

DEC 2025 v.50

Tredje söndagen i advent ”Bana väg för Herren”

Veckans nyhetsbrev från S:t Peters kyrka

S: PETERS KYRKA

VECKANS KALENDER

Torsdag 11 december

Öppen Kyrka

13:00-15:00 Dagträff

17:00-19:00 Kvällsträff med
soppa kl.18:00

19:00 Illustrakörs julkonsert.
150kr per biljett.

Lördag 13 december

16:30 Mackfabriken och
diakonivandring.

Söndag 14 december

11:00 Gudstjänst

Predikan: Jenny Arnerlöf

Organist: Nils Fritzon

Bibeltexter: Psaltaren 146:3-9,

Jesaja 40:1-8,

Galaterbrevet 3:21-29,

Lukasevangeliet 3:1-15

VIKTIG INFORMATION

- På fredag den 19 dec kl.18:00-20:00 samlas alla som ska sjunga i kören på fjärde advent för en övning i kyrksalen. Det kommer att vara härligt!

Kontakta pastorerna:

Pastor Jenny Arnerlöf

070 306 6346

pastorn@stpeterskyrka.se

Pastor Carl Lagerkvist:

073 261 1600

diakonipastorn@stpeterskyrka.se

Equeniakyrkan

Både Sankta Lucia och Johannes Döparen får vara i rampljuset kring tredje advent. De känns lite som motpoler fast de stod på samma sida. Båda vittnade om ljuset som är Kristus och fick dö för sitt vittnesbörd. Lucias mjuka sken och sång vittnar om skönheten i budskapet om ljusets förmåga att skingra mörkret. Hon ger näring till hjärtats hunger efter mening. Det är frestande att tro att det skulle räcka, att vi kan klara oss utan spetsigare vittnesbörd och vägledning. Men utan det starkare och mer fokuserade ljuset fastnar vi snart i sentimentalitet som inte gynnar en mogen och uthållig tro. En sentimental tro är självupptagen och leder inte oss till det slags mod Lucia och Johannes gestaltade. En självupptagen tro flyr från de sammanhang där vår tro behövs mest: där andra brottas med hopplöshet.

Johannes med sin barska ton och sina raka ord riktar en strålkastare mot vårt inre mörker och säger ”Gör något åt detta!” ”Gör dig redo att ta emot Honom som kan förvandla dig!” Johannes var en profet, och profetens uppgift är bland annat att hjälpa oss att se när förändring behövs; i oss själva, i världen och ibland i båda delarna. Det skrämmer oss för att det låter så obekvämt, kanske även krävande. Men som den irländska poeten Patrick Kavanagh fångar upp det i sin dikt *Advent*, är det just stegen vi tar från egennyttas dike mot självförsakelse och förändrings vidöppna vidder som skänker oss välbehövad förundran och förnyelse.

Det Johannes, Lucia och även Jesus, förstås, har gemensamt är att de fick betala ett högt pris för tron de levde. De möttes av våld för budskapet de bar. Det kan kännas ganska tungt och missanpassat att tänka på när vi går mot Julens festlig tid men då har vi hamnat i sentimentalitets grepp igen. Julen bör påminna oss om vilket ljus Jesus lämnade för att komma och rädda oss från vårt mörker. Advent och Julen handlar inte om att förneka mörkrets existens eller söka distraktioner från världens brutala verkligheter. De handlar om den stora störningen Gud gjorde när Han i Kristus banade en väg till oss som vände upp och ner på världens ordningar och förändrade våra förutsättningar. Än idag kan vi vara bärare av hoppets låga som vittnar om ett ljus och ett rike som inget mörker kan släcka eller hindra. Vi banar en väg för Gud i våra egna liv när vi ber, läser skrifterna, firar gudstjänst, tar emot nattvard och delar livet med varandra. Och när vi välkomnar Gud i oss, kommer vi också bli en vägbanare som hjälper andra att öppna sig.

Jenny Arnerlöf